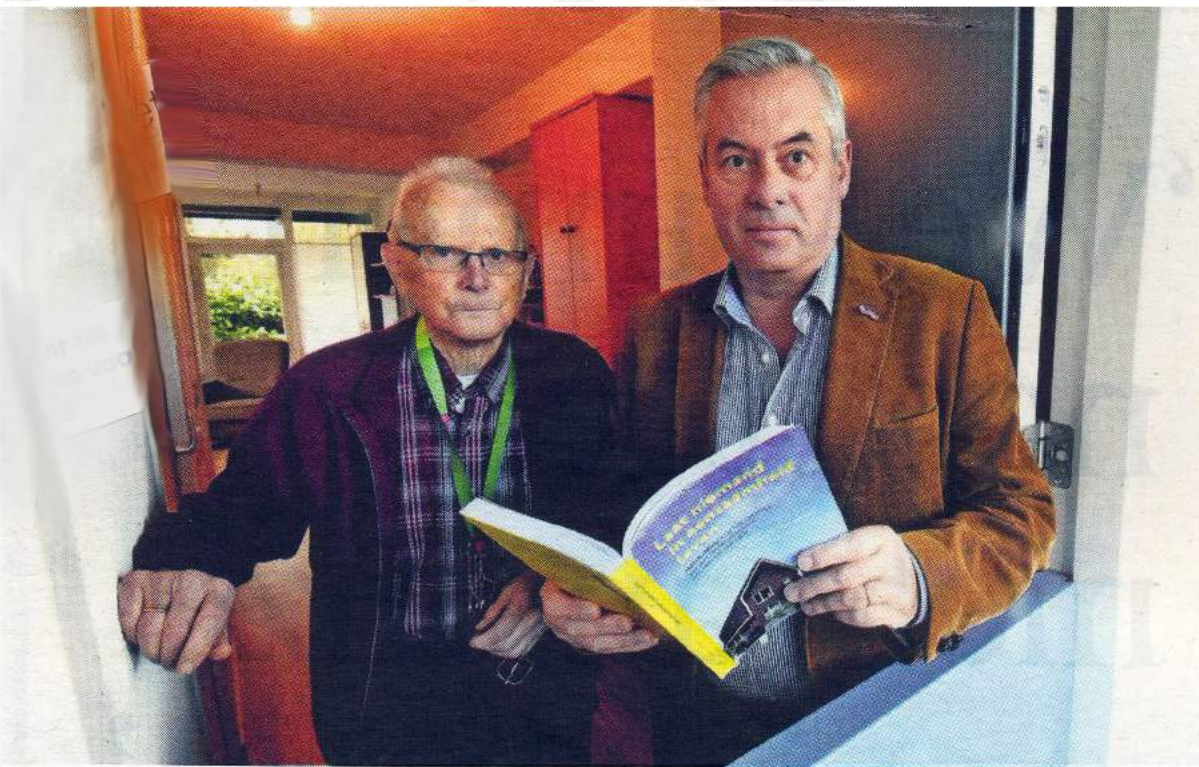

zaterdag 3 februari 2018

Eerste ouderen naar het
nieuwe ThuishuisHet duurde ruim 12 jaar, maar nu
heeft Woerden een Thuishuis voor
oudere alleenstaanden. ■

▲ Bewoner Hendrik (85) met initiatiefnemer Jan Ruyten in het nieuwe Thuishuis. FOTO RIANNE DEN BALVERT

Na 12 jaar zoeken heeft Woerden een Thuishuis

Na twaalf jaar voorbereiding en ruim acht maanden verbouwen, wonen nu de eerste oudere alleenstaanden in het Thuishuis aan de Prins Mauritsingel. „Het was een erg lastig project”, zegt initiatiefnemer van de Thuishuizen in Nederland, Jan Ruyten.

Rik Sneijder
Woerden

De huisvesting is lang het struikelblok geweest. Het heeft Kameriker Jan Ruyten heel wat hoofdbrekens gekost om een goede plek in Woerden te vinden waar zes oudere alleenstaanden samen kunnen wonen. „Het principe is door iedereen omarmd, daar mankeert het niet aan. De kosten en de huisvesting vormen het probleem.”

De aannemer legt de laatste hand aan de verbouwing en overhandigt de sleutels aan corporatie GroenWest, de eigenaar van het appartementencomplex. Zaterdag 17 februari gaat het Thuishuis officieel open.

De 85-jarige Hendrik neemt een kijkje in de gemeenschappelijke leefruimte waar de gerieflijke luie stoelen van de zes bewoners al om de televisie staan geposteerd. Hendrik is tevens de oudste Thuishuisbewoner van het land. Elders staan namelijk al drie van dergelijke complexen. De gemiddelde leeftijd is halverwege de 60 jaar, zegt Ruyten. „Er is zoveel belangstelling van ouderen voor een plek

“**Eigenlijk moet elke wijk of dorp z'n eigen Thuishuis hebben**

–Jan Ruyten

in een Thuishuis, dat mensen mij direct benaderen met de vraag of er nog ergens een plek is.”

Op de wachtlijst voor het Woerdense huis staan alleen al 30 mensen. Ruyten stelt dat er in de gemeente behoefte is aan veel meer huizen. „Eigenlijk moet elke wijk

of dorp zo'n huis hebben. Ouderen willen het liefst met elkaar samen wonen in hun eigen wijk of dorp.”

Verhuisdozen

De bedoeling van een Thuishuis is om de eenzaamheid onder alleenstaande ouderen tegen te gaan. „Maar de bewoners zijn niet elkaars hulpverleners, ze kijken natuurlijk wel naar elkaar om.”

Het Thuishuis is nog het best te vergelijken met een studentenhuis voor ouderen. Een bewoner die slecht ter been is en naar het winkelcentrum wil, krijgt bijvoorbeeld een lift naar de stad. Iemand met een computerprobleem vraagt hulp bij een medebewoner.

„Daarnaast is het gezellig om samen iets te ondernemen. Ik ken een bewoner die al een halfjaar in een thuishuis woont maar z'n verhuisdozen nog niet had uitgepakt. Hij verbleef vooral in de gemeenschappelijke huiskamer.”

Ruyten heeft inmiddels een handleiding geschreven voor het opzetten van een Thuishuis: 'Laat niemand in eenzaamheid leven'.